Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. gegužės 12 d.*

Turinys

Teisinis pagrindas . . . 3
Pasaulio prekybos organizacijos teisė . . . 3
Sąjungos teisė . . . 4
Bylos aplinkybės . . . 6
Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas . . . 7
Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme . . . 9
Dėl pagrindinio apeliacinio skundo . . . 10
Dėl pirmojo pagrindo . . . 10
Šalių argumentai . . . 10
Teisingumo Teismo vertinimas . . . 11
Dėl antrojo pagrindo . . . 14
Šalių argumentai . . . 14
Teisingumo Teismo vertinimas . . . 15
Dėl trečiojo pagrindo . . . 17
Šalių argumentai . . . 17
Teisingumo Teismo vertinimas . . . 18
Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo . . . 20
Dėl pirmojo pagrindo . . . 21

* Proceso kalba: anglų

Šalių argumentai 21

Teisingumo Teismo vertinimas 22

Dėl antrojo pagrindo 23

Šalių argumentai 23

Teisingumo Teismo vertinimas 24

Dėl bylinėjimosi išlaidų 24

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/763 – Tam tikras importuojamas Korėjos Respublikos kilmės lengvas terminis popierius – Galutinis antidempingo muitas – Reglamentas (ES) 2016/1036 – 6, 16 ir 18 straipsniai – Įrodymai – Informacija, pateikta neatsakant į antidempingo klausimyną – Pardavimo sandorių lyginamasis svoris, kuris turi įtakos dempingo apskaičiavimui – 2 straipsnio 1 ir 3 dalys – Normaliosios vertės apskaičiavimas – Apskaičiavimo metodų hierarchija – 3 straipsnio 2 ir 3 dalys – Žala – Sumažintų kainų skirtumo apskaičiavimas – Priešpriešinis apeliacinis skundas – 2 straipsnio 11 dalis – Realus dempingo mastas – 18 straipsnis – Atleidimas nuo pareigos atsakyti į antidempingo klausimyną – Nebendradarbiavimo nebuvimas“

Byloje C-260/20 P

dėl 2020 m. birželio 11 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama J.-F. Brakeland ir G. Luengo ir A. Demeneix, vėliau J.-F. Brakeland ir G. Luengo,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Hansol Paper Co. Ltd, įsteigtai Seule (Pietų Korėja), atstovaujamai *avocats* J.-F. Bellis, B. Servais ir V. Crochet,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

European Thermal Paper Association (ETPA), įsteigtai Ciuriche (Šveicarija), atstovaujamai *advokaten* H. Hobbelen, B. Vleeshouwers, K. Huyghebaert ir *abogado* J. Rivas,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal (pranešėja), teisėjai J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl ir L. Arastey Sahún,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2022 m. sausio 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2020 m. balandžio 2 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Hansol Paper / Komisija* (T-383/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:139, toliau – skundžiamas sprendimas), juo panaikintas 2017 m. gegužės 2 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/763, kuriuo tam tikram importuojamam Korėjos Respublikos kilmės lengvam terminiam popieriui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 114, 2017, p. 3, toliau – ginčijamas reglamentas), kiek jis susijęs su *Hansol Paper Co. Ltd* (toliau – *Hansol*) gaminamais produktais.

2 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu *European Thermal Paper Association (ETPA)* prašo panaikinti skundžiamą sprendimą.

Teisinis pagrindas

Pasaulio prekybos organizacijos teisė

3 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) Europos Sąjungos Taryba patvirtino 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše pasirašytą Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutartį ir šios sutarties 1–3 prieduose esančius susitarimus, tarp kurių yra 1994 m. Susitarimas dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189; toliau – susitarimas dėl antidempingo).

4 Susitarimo dėl antidempingo 2 straipsnyje „Dempingo nustatymas“ numatyta:

„2.1. Šioje Sutartyje prekė turi būti laikoma preke, parduodama dempingo kaina, t. y. pateikiama kitos valstybės prekybai mažesne kaina negu jos normalioji vertė, jeigu tos prekės, eksportuojamos iš vienos valstybės į kitą, eksporto kaina yra mažesnė negu palyginamoji kaina, esant įprastoms prekybos sąlygoms, už tapačią ar panašią prekę, skirtą vartoti eksportuojančioje valstybėje.

2.2. Kai, esant įprastinėms prekybos sąlygoms, tapačios arba panašios prekės pardavimų eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje nėra arba kai dėl ypatingos situacijos eksportuojančios valstybės rinkoje ar mažų pardavimų mastų tos valstybės vidaus rinkoje tokie pardavimai palyginimui netinka, dempingo lygis (marža [skirtumas]) turi būti nustatomas lyginant su tapačios arba panašios prekės palyginamąja kaina, kai prekė eksportuojama į atitinkamą trečiąją šalį, tuo atveju, kai tai tipiška tos prekės kaina, arba, palyginti su gamybos sąnaudomis kilmės

šalyje, prie jų pridėjus pagrįsto dydžio administracines, pardavimo ir bendrąsias sąnaudas (išlaidas) bei pelną.

<…>“

Sąjungos teisė

5 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21; toliau – pagrindinis reglamentas) 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti nustatomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

<…>“

6 Šio reglamento 2 straipsnyje „Dempingo nustatymas“ numatyta:

„1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

<…>

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Sąjungą. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška atitinkamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

<…>

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtinu būdu.

<…>

11. Laikantis kitų susijusių nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Sąjungą kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svertinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Sąjungą sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.“

7 Minėto reglamento 3 straipsnyje „Žalos nustatymas“ nustatyta:

„1. Pagal šį reglamentą terminas „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantamas kaip materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos grėsmė Sąjungos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinamas pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.“

8 To paties reglamento 6 straipsnyje „Tyrimas“ nustatyta:

„1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Sąjungos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios.

<…>

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. <…>

<…>

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma yra tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

<…>“

9 Pagrindinio reglamento 16 straipsnyje „Patikrinimo apsilankymai“ numatyta:

„1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Komisija gali pasirinkti nevykdyti patikrinimo apsilankymo, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.

<…>“

10 Šio reglamento 18 straipsnyje „Nebendradarbiavimas“ nustatyta:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti prieigą prie reikalingos informacijos ar kitokiu būdu jos nesuteikia per šiame reglamente nurodytą terminą arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

<…>

3. Jeigu suinteresuotosios šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

<…>“

Bylos aplinkybės

11 Ginčo aplinkybės nurodytos skundžiamo sprendimo 1–22 punktuose ir jas galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

12 *Hansol* yra Pietų Korėjoje įsteigta bendrovė, kuri gamina ir eksportuoja lengvą terminį popierių, be kita ko, į Europos Sąjungą.

13 Gavusi ETPA, pelno nesiekiančios organizacijos, kuri atstovauja Europos lengvo terminio popieriaus gamintojų interesams, skundą, 2016 m. vasario 18 d. Komisija pradėjo antidempingo tyrimą dėl Pietų Korėjos kilmės lengvo terminio popieriaus, kuris sveria 65 g/m^2 arba mažiau, yra susuktas į 20 cm arba platesnius ritinius, kurių svoris (įskaitant popierių) ne mažesnis nei 50 kg ir skersmuo (įskaitant popierių) ne mažesnis kaip 40 cm (toliau – dideli ritiniai), iš vienos arba abiejų pusių padengtas skaidriąja danga arba nepadengtas, iš vienos arba abiejų pusių padengtas šilumai jautria medžiaga (t. y. dažiklio ir ryškalo mišiniu, kuriam sureagavus į šilumą išryškėja vaizdas), taip pat turi viršutinę dangą arba ne, pažymėtas keturiais skirtingais KN kodais (toliau – nagrinėjamas produktas).

14 Tyrimo laikotarpiu nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. *Hansol* pardavė nagrinėjamą produktą Sąjungoje nepriklausomiems klientams, susijusiam prekiautojui *Hansol Europe BV* ir keturiems susijusiems perdirbėjams, t. y. *Schades Ltd*, *Schades Nordic A/S*, *Heipa technische Papiere GmbH* (toliau – *Heipa*) ir *R+S Group GmbH* (toliau – *R+S*). Šių perdirbėjų veikla, be kita ko, buvo nagrinėjamo produkto perdirbimas į mažus ritinius, kurie Sąjungoje parduodami nepriklausomiems arba susijusiems klientams.

15 Kitas Pietų Korėjos eksportuojantis gamintojas *Hansol Artone Co. Ltd* (toliau – *Artone*), kuris buvo susijęs su *Hansol*, bendradarbiavo per antidempingo tyrimą.

16 2016 m. vasario 19 d. gavusi antidempingo klausimyną, skirtą nagrinėjamojo produkto eksportuojantiems gamintojams, *Hansol* paprašė, kad *Schades Nordic*, *Heipa* ir *R+S* būtų atleistos nuo pareigos užpildyti klausimyną, nes šios bendrovės nepardavė nagrinėjamo produkto nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje arba pardavė nedaug.

17 2016 m. vasario 23 d. Komisija patenkino šį prašymą ir pasiliko teisę pateikti kitus prašymus dėl duomenų arba informacijos.

18 Išnagrinėjusi tam tikrą *Hansol* pateiktą informaciją, 2016 m. kovo 7 d. Komisija nusprendė, kad *Schades Nordic*, *Heipa* ir *R+S* turi atsakyti į tam tikras antidempingo klausimyno dalis.

19 2016 m. kovo 21 d. apsilankiusi *Schades* patalpose Komisija nurodė *Hansol*, kad 2016 m. kovo 7 d. prašymai pateikti informaciją yra susiję tik su *Schades*.

20 2016 m. balandžio 15 d. Komisija patvirtino gavusi *Hansol*, *Artone*, *Hansol Europe* ir *Schades* atsakymus į antidempingo klausimyno klausimus. 2016 m. birželio 15 d.–rugpjūčio 26 d. Komisija atliko patikrinimus šių bendrovių patalpose.

21 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/2005, kuriuo tam tikram importuojamam Korėjos Respublikos kilmės lengvam terminiam popieriui nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 310, 2016, p. 1).

22 2016 m. lapkričio 17 d.–2017 m. kovo 23 d. laikotarpiu *Hansol* pateikė pastabas dėl informacinių dokumentų, kuriuose pateiktos preliminarios ir galutinės Komisijos išvados.

23 2017 m. gegužės 2 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą, juo nagrinėjamo produkto importui nustatytas galutinis neto 104,46 EUR už toną antidempingo muitas.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

24 2017 m. birželio 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Hansol* ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo.

25 Grįsdama ieškinį *Hansol* rėmėsi penkiais pagrindais. Vertinant apeliacinio skundo ir priešpriešinio skundo pagrindus, svarbūs tik pirmojo pagrindo antros dalies pirmas prieštaravimas, antrojo pagrindo pirma dalis, ketvirtasis pagrindas ir penktojo pagrindo antra ir trečia dalys.

26 2017 m. lapkričio 27 d. nutartimi Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas leido ETPA įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.

27 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą. Pirmojo pagrindo antroje dalyje, susijusioje su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies pažeidimu, *Hansol* ginčijo nagrinėjamo produkto dempingo skirtumo apskaičiavimą. Iš esmės ji teigė, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai apskaičiavo pardavimo nepriklausomiems klientams Sąjungoje sandorių ir pardavimo susijusiems perdirbėjams sandorių lyginamąjį svorį, atitinkamai 15–25 % visų pardavimo sandorių pirmųjų atveju ir 75–85 % visų pardavimo sandorių antrųjų atveju. Komisija neatsižvelgė į *Schades Nordic* nepriklausomiems klientams parduotus kiekius.

28 Dėl skundžiamo sprendimo 84–87 ir 92 punktuose išdėstytų motyvų Bendrasis Teismas konstatavo nurodytą lyginamojo svorio klaidą. Kadangi Komisijos atlikti skaičiavimai neatspindi realaus *Hansol* taikyto dempingo masto, Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį.

29 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje *Hansol* teigė, kad dėl šios lyginamojo svorio klaidos 104,46 EUR už toną galutinis antidempingo muitas, kurį Komisija nustatė ginčijamame reglamente, atspindi didesnį dempingo lygį nei tas, kuris nustatytas per tyrimą. Skundžiamo sprendimo 100–106 punktuose Bendrasis Teismas pritarė šiai daliai, remdamasis tuo, kad galutinis muitas buvo nustatytas dėl anksčiau konstatuotos lyginamojo svorio klaidos.

30 Ketvirtasis pagrindas buvo susijęs su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pažeidimu. *Hansol* teigė, kad Komisija klaidingai apskaičiavo normaliąją vertę, numatytą šio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje. Skundžiamo sprendimo 152–158 punktuose Bendrasis Teismas pritarė šiam pagrindui. Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, kad nors *Artone* neparduodavo dviejų rūšių produktų vidaus rinkoje, ir Komisija patvirtino, jog vienos iš šių produktų rūšių atveju *Hansol* pardavimo sandoriai yra tipiški, Komisija nusprendė šių dviejų rūšių produktams nustatyti normaliąją vertę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį. Bendrasis Teismas nusprendė, kad toks *Artone* normaliosios vertės nustatymas prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 daliai, kurioje numatyta, kad, kai eksportuotojas neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė nustatoma remiantis kitų pardavėjų ar gamintojų kainomis, o ne apskaičiuojamos remiantis atitinkamos bendrovės gamybos sąnaudomis. Jis atmetė Komisijos argumentus, grindžiamus aplinkybėmis, kad *Hansol* ir *Artone* sąnaudų struktūra ar pardavimo kainos labai skiriasi, nes jos nėra nukrypimų nuo normaliosios vertės nustatymo pagal faktines kainas metodo dalis. Jis padarė išvadą, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, kai nustatė *Artone* normaliąją vertę.

31 Penktojo pagrindo antroje dalyje, susijusioje su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1–3 ir 5–8 dalių, Sąjungos jurisprudencijos, PPO sprendimų, ankstesnės Komisijos sprendimų priėmimo praktikos ir teisingo palyginimo bei vienodo požiūrio principų pažeidimu, *Hansol* ginčijo žalos skirtumo nustatymą. *Hansol* skundėsi, kad Komisija žalą įvertino pagal analogiją taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir dirbtinai nustatydama didelių ritinių eksporto kainą, užuot rėmusis galutinėmis didelių ritinių kainomis, faktiškai taikomomis juos parduodant nepriklausomiems klientams.

32 Skundžiamo sprendimo 197–205 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad padaryta klaida apskaičiuojant žalos skirtumą, ir pritarė penktojo pagrindo antrai daliai. Jis iš esmės manė, kad Komisija suklydo vertindama, ar buvo padaryta žala, nes *Schades* nagrinėjamo produkto perpardavimo nepriklausomiems pirkėjams eksporto kainą apskaičiavo išskaičiuodama, be kita ko, pardavimo, administracines ir kitas bendrąsias išlaidas (toliau – PABI) bei pelno maržą, kad būtų gauta ši hipotetinė kaina (kainos, draudimo ir frachto kaina; toliau – CIF kaina) Sąjungos pasienyje, užuot naudojusi faktines pardavimo kainas, nustatytas šiems perpardavimams, ir

atėmusi tik su pardavimu susijusias išlaidas. Jis nusprendė, kad *Schades* nagrinėjamo produkto perpardavimas nepriklausomiems klientams buvo susijęs ne su mažų ritinių pardavimu, o su pačiu nagrinėjamu produktu. Jis padarė išvadą, kad būtent šis produktas konkuravo su panašiu Sąjungos pramonės produktu ir padarė žalą šiai pramonei, todėl „atskaitos taškas“ apskaičiuojant žalą buvo ne Sąjungos pasienio lygis, o nepriklausomų *Schades* klientų lygis.

33 Galiausiai penktojo pagrindo trečioje dalyje, susijusioje su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 6 dalių pažeidimu, *Hansol* nurodė, kad dėl šio pagrindo antroje dalyje ir pirmojo pagrindo antroje dalyje nurodytų klaidų buvo klaidingai apskaičiuoti sumažintų pardavimo kainų ir tariamų kainų skirtumai.

34 Skundžiamo sprendimo 208–213 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad lyginamojo svorio klaida taip pat turėjo įtakos sumažintų kainų apskaičiavimui, nes atlikdama šį skaičiavimą Komisija naudojo tą patį lyginamąjį svorį. Bendrasis Teismas negalėjo atmesti, kad ši klaida kartu su žalos skirtumo apskaičiavimo klaida taip pat paveikė sumažintų kainų analizę ir importo dempingo kaina poveikio Sąjungos pramonės panašiems produktams tyrimą, ir nusprendė patenkinti penktojo pagrindo trečią dalį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

35 Apeliaciniame skunde Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir priteisti iš *Hansol* bylinėjimosi išlaidas ir

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose, klausimo nagrinėjimą.

36 ETPA prašo to paties kaip ir Komisija.

37 *Hansol* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas ir

– priteisti iš ETPA bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

38 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu ETPA Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir priteisti iš *Hansol* bylinėjimosi išlaidas,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose, klausimo nagrinėjimą.

39 *Hansol* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą ir

– priteisti iš ETPA bylinėjimosi išlaidas.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

40 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija, palaikoma ETPA, nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su įrodymų iškraipymu ir klaidingu duomenų, kuriais Komisija galėjo remtis nustatydama eksporto kainą, teisinio pagrindo aiškinimu. Antrasis pagrindas susijęs su klaidingu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimu nustatant normaliąją vertę, kai pardavimai vidaus rinkoje nevykdomi. Trečiasis pagrindas susijęs su klaidingu pagrindinio reglamento 3 straipsnio aiškinimu nustatant sumažintų kainų skirtumą eksporto į Sąjungą per susijusius subjektus atveju.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

41 Komisija tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 84–87, 92 ir 100–106 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai įvertino įrodymus, būtinus eksporto kainai apskaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį.

42 Komisija mano, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktuose nusprendė, jog iš per administracinę procedūrą pateiktų įrodymų matyti, kad bent vienas susijęs perdirbėjas, t. y. *Schades Nordic*, perpardavė tam tikrą iš *Hansol* nupirkto nagrinėjamo produkto kiekį. Iš tiesų, Komisijos teigimu, *Schades Nordic* nei atsakė į antidempingo klausimyną, nei buvo patikrinimo apsilankymo per šią procedūrą objektas, todėl nebuvo galima manyti, kad įrodymai, susiję su jos pardavimo sandoriais, buvo pateikti per minėtą procedūrą.

43 Be to, Komisija teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino įrodinėjimo srityje taikomas taisykles. Bendrasis Teismas neteisėtai pakeitė Komisijos vertinimą savuoju.

44 Pirma, Komisija mano, kad nusprendęs, jog ji turėjo atsižvelgti į *Schades Nordic* duomenis, Bendrasis Teismas įpareigojo ją atsižvelgti į duomenis, kurie nebuvo gauti per surinkimo ir patikrinimo procedūrą, organizuotą pagal pagrindinį reglamentą. Siekdama nustatyti objektyvius ir tikslius duomenis, ji mano turinti per tam tikrą terminą surinkti tiriamų bendrovių atsakymus į antidempingo klausimyno klausimus, kurių teisingumas vėliau tikrinamas. Pagal pagrindinį reglamentą ir PPO teisę draudžiama, kad ji atsižvelgtų į duomenis, kurių suinteresuotoji šalis, atsakydama į antidempingo klausimyną, nepateikė ir kurie nebuvo patikrinti. Šie argumentai juo labiau taikytini šioje byloje, nes *Schades Nordic* duomenys Komisijai buvo pateikti kartu su prašymu neatskleisti informacijos, todėl jie nebuvo tyrimo bylos medžiagos, su kuria galėjo susipažinti kitos suinteresuotosios šalys, dalis.

45 Antra, Komisija mano, kad Bendrojo Teismo argumentai yra prieštaringi. Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Schades* pardavimo sandoriai tipiški visiems susijusiems perdirbėjams, ir nusprendė, kad Komisija turėjo atsižvelgti į individualius susijusių perdirbėjų duomenis. Kadangi skundžiamame sprendime nėra jokios išvados, kuri paneigtų Komisijos vertinimą, kad *Schades* duomenys atspindi pardavimą kitiems trims perdirbėjams, susijusiems su eksporto kainos nustatymu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes įpareigojo Komisiją remtis duomenimis, kurie nebuvo patikrinti, nes *Schades Nordic* jų nepateikė.

46 *Hansol* mano, kad pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtiną arba, nepatenkinus šio reikalavimo, kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

47 Kalbant apie priekaištą, kad Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingu įrodinėjimo srityje taikomų taisyklių aiškinimu, reikia priminti, kad pagal pagrindinį reglamentą būtent Komisija, kaip tyrėja, turi įrodyti dempingą, žalą ir priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina ir žalos. Ši informacija turi būti nustatyta objektyviai atlikus patikimą tyrimą. Vis dėlto reglamente nėra nuostatos, pagal kurią Komisija būtų įgaliota priversti suinteresuotąsias šalis dalyvauti tyrime arba pateikti informaciją (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *EBMA / Giant (Kinija)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 54 punktą).

48 Kaip matyti iš kartu siejamų pagrindinio reglamento 6, 16 ir 18 straipsnių, kai Komisija tiria dempingo ir žalos buvimą, ji pirmiausia turi siekti gauti reikšmingos informacijos savanoriško suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimo pagrindu. Šiuo tikslu pagal šio reglamento 6 straipsnio 2 dalį ji pateikia šioms šalims antidempingo klausimynus. Atsakymai į klausimynus yra svarbus informacijos šaltinis Komisijai. Pagal minėto reglamento 6 straipsnio 8 dalį ji, prieš grįsdama savo išvadas, kiek įmanoma, patikrina taip gautą informaciją. Kad įvykdytų šią pareigą, Komisija turi galimybę atlikti patikrinimo apsilankymus pagal to paties reglamento 16 straipsnį.

49 Darytina išvada, kad suinteresuotųjų šalių savanoriško bendradarbiavimo atveju antidempingo klausimynai yra Komisijos prioritetinė priemonė atliekant antidempingo tyrimus. Tik tuo atveju, kai suinteresuota šalis nebendradarbiauja antidempingo tyrime atsisakydama suteikti galimybę susipažinti su reikalinga informacija arba jos neperduodama per nustatytą terminą, arba itin kliudydama tyrimui, Komisija gali pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį padaryti išvadas remdamasi turimais duomenimis.

50 Vis dėlto iš pagrindinio reglamento nuostatų formuluotės nematyti, kad tuo atveju, kai suinteresuotoji šalis bendradarbiauja atliekant tyrimą ir pateikia informaciją ne kaip atsakymus į antidempingo klausimyną, Komisija privalo ignoruoti šią informaciją. Be to, toks šių nuostatų aiškinimas prieštarautų ir Komisijos pareigai kruopščiai išnagrinėti visą turimą informaciją (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 32 ir 36 punktus) ir pagrindinio reglamento tikslui objektyviai konstatuoti dempingą ir žalą, kad būtų galima nustatyti atitinkamus antidempingo muitus.

51 Per antidempingo procedūrą Komisija negali atmesti jai bendradarbiaujančios suinteresuotosios šalies pateiktos informacijos vien dėl to, kad ji buvo pateikta ne kaip atsakymai į antidempingo klausimyną.

52 Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo sprendimo 85 punkte Bendrojo Teismo konstatuotų faktinių aplinkybių matyti, kad *Hansol* bendradarbiavo atliekant tyrimą ir pateikė Komisijai informacijos apie *Schades Nordic* nagrinėjamo produkto perpardavimą.

53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 50 ir 51 punktuose, tai, kad informaciją apie *Schades Nordic* nagrinėto produkto perpardavimą pateikė *Hansol* be antidempingo klausimyno, neatleidžia Komisijos nuo pareigos vertinti jos svarbą ir ją patikrinti.

54 Be to, tai, kad tam tikros suinteresuotosios šalys atleidžiamos nuo pareigos atsakyti į antidempingo klausimyną, neatleidžia Komisijos nuo pareigos nuodugniai atlikti tyrimą ir patikrinti informaciją, gautą atsakant į klausimyną, nes šių išimčių suteikimas neatleidžia Komisijos nuo pareigos rūpestingai atlikti tyrimą.

55 Priešingai, nei teigia Komisija, toks aiškinimas negali pakenkti tyrimo nešališkumui, nes atitinkama informacija nebuvo perduota visoms kitoms suinteresuotosioms šalims, kad būtų užtikrintos jų procesinės teisės. Komisija negali pateisinti savo nepakankamo rūpestingumo atsižvelgti į svarbią informaciją, remdamasi kitų suinteresuotųjų šalių procesinių teisių, kurias ji privalėjo užtikrinti per procedūrą, vedančią prie ginčijamo reglamento priėmimo, pažeidimo rizika.

56 Galiausiai, kalbant apie priekaištus, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus ir neteisėtai pakeitė Komisijos vertinimą savuoju, nusprendęs, kad informacija apie *Schades Nordic* perpardavimą buvo reikšmingi įrodymai, tačiau ji jų nepatikrino, reikia pažymėti tai, kas nurodyta toliau.

57 SESV 263 straipsnyje įtvirtinta teisėtumo kontrolė reiškia, kad Bendrasis Teismas atlieka faktinę ir teisinę ieškovo pateiktų argumentų dėl ginčijamo akto kontrolę ir jis gali įvertinti įrodymus ir panaikinti minėtą aktą (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 53 punktą).

58 Bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją Sąjungos institucijos dėl ekonominių ir politinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją, todėl šios plačios diskrecijos teisminė kontrolė turi apsiriboti procedūrinių taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes nebuvimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais patikrinimu (šiuo klausimu žr. 2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35 ir 36 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

59 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Bendrojo Teismo atliekamas įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, tikrinimas nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis tų institucijų vertinimą. Ši kontrolė nepažeidžia institucijų plačios diskrecijos prekybos politikos srityje, o tik apsiriboja patikrinimu, ar šios aplinkybės gali pagrįsti jų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateikiamų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 37 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

60 Skundžiamo sprendimo 84 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisijos lyginamojo svorio nustatymas, grindžiamas visų nagrinėjamo produkto pardavimo sandorių eksportuoti į Sąjungą palyginimu tarp, pirma, tiesioginio ir netiesioginio produkto pardavimo nepriklausomiems pirkėjams ir, antra, pardavimų susijusiems perdirbėjams siekiant nagrinėjamą produktą perdirbti į mažus ritinius, turėjo įtakos apskaičiuojant *Hansol* taikytą dempingo skirtumą, nes dempingo lygis, taikomas analizuojant tiesioginius ir netiesioginius nagrinėjamo produkto pardavimo sandorius, buvo mažesnis nei taikytinas nagrinėjamo produkto pardavimo perdirbėjams sandoriams siekiant nagrinėjamą produktą perdirbti į mažus ritinius. Skundžiamo sprendimo 85–86 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad nors Komisija turėjo duomenų apie nagrinėjamus produktų kiekius, kuriuos *Schades Nordic* įsigijo iš *Hansol* ir perpardavė nepriklausomiems klientams, vis dėlto ji nusprendė, kad visi šie pardavimo sandoriai, kaip ir

sandoriai su *Heipa* ir *R+S*, buvo įvykdyti siekiant nagrinėjamą produktą perdirbti į mažus ritinius. Galiausiai Bendrasis Teismas, remdamasis tuo, kad Komisija neatsižvelgė į *Schades Nordic* duomenis, padarė išvadą, kad ši institucija, apskaičiuodama dempingo skirtumą pagal *Schades* duomenis, pernelyg sureikšmino pardavimo sandorius perdirbėjams siekiant nagrinėjamą produktą perdirbti į mažus ritinius, taip padidindama realų *Hansol* taikomą dempingą. Kadangi Komisijos atlikti skaičiavimai neatspindi realaus *Hansol* taikyto dempingo masto, skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį.

61 Taip Bendrasis Teismas atliko pagal SESV 263 straipsnį jam tenkančią teisėtumo kontrolę ir patikrino, ar Komisija atsižvelgė į visus reikšmingus duomenis apie susijusių perdirbėjų nagrinėjamo produkto perpardavimą ir ar duomenys, į kuriuos taip atsižvelgė, leido šiai institucijai pakankamai patikimai nustatyti *Hansol* taikomo dempingo mastą.

62 Tai, kad Bendrasis Teismas nepatikrino duomenų, susijusių su *Schades Nordic* nagrinėjamo produkto pardavimais nepriklausomiems klientams, nereiškia, kad jis iškraipė įrodymus ar pakeitė Komisijos vertinimą savuoju. Kadangi šie duomenys Komisijai buvo tinkamai pateikti per tyrimo procedūrą, kaip tai matyti iš šio sprendimo 52–55 punktų, ir kadangi jie *a priori* buvo svarbūs apskaičiuojant dempingą, Komisija turėjo į juos atsižvelgti ir juos patikrinti. Bendrojo Teismo kontrolė apėmė neatsižvelgimo į šiuos duomenis ir jų nepatikrinimo pasekmes Komisijos atlikto dempingo vertinimo pagrįstumui. Tai, kad, atsižvelgiant į minėtus duomenis, bent jau buvo įmanoma, kad Komisija pernelyg didelį svorį suteikė su pardavimo sandoriais susijusiems perdirbėjams siekiant nagrinėjamą produktą perdirbti į mažus ritinius, taip padidindama realų *Hansol* taikomą dempingą, buvo pakankamas pagrindas abejoti Komisijos atlikto *Hansol* taikomo dempingo vertinimo patikimumu ir objektyvumu.

63 Skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas galėjo nuspręsti, kad Komisijos skaičiavimai neatspindi realaus *Hansol* taikomo dempingo masto. Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 87 ir 105 punktuose nusprendė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį ir 9 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą. Vadinasi, skundžiamo sprendimo 92 punkte jis galėjo pritarti pirmojoje instancijoje pateikto pirmojo pagrindo antros dalies pirmam prieštaravimui, o skundžiamo sprendimo 106 punkte – pirmojoje instancijoje pateikto antrojo pagrindo pirmai daliai.

64 Priešingai, nei teigia Komisija, šis Bendrojo Teismo vertinimas nereiškia prieštaravimo tarp atsižvelgimo į *Schades Nordic* individualius duomenis ir *Schades* duomenų reprezentatyvumo. Iš tiesų, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktų, Komisija nusprendė *Schades* duomenis naudoti apskaičiuodama *Hansol* pardavimo kitiems trims susijusiems perdirbėjams sandorių dempingo skirtumą. Atlikdama šį skaičiavimą Komisija nusprendė, kad *Schades* buvo vienintelis su *Hansol* grupe susijęs perdirbėjas, kuris nagrinėjamą produktą perpardavė nepriklausomiems klientams. *Schades Nordic* duomenys rodo, kad ji taip pat perpardavė tam tikrą nagrinėjamo produkto kiekį nepriklausomiems klientams. Atsižvelgdamas į tai, kad Komisija žinojo, jog *Schades* perpardavė tam tikrą nagrinėjamo produkto kiekį nepriklausomiems klientams be perdirbimo, Bendrasis Teismas nusprendė, kad ji turėjo atspindėti šią situaciją nagrinėjamų produktų pardavimo kitiems susijusių perdirbėjams lygiu. Tokie argumentai nėra prieštaringi. Iš tiesų *Schades* duomenų reprezentatyvumas visiškai nereiškia, kad šiais duomenimis grindžiamame skaičiavime negali būti klaidų, nes nebuvo atsižvelgta į visus šiuo klausimu svarbius duomenis.

65 Taigi, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

66 Komisija, palaikoma ETPA, mano, kad skundžiamo sprendimo 152–158 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes pateikė aiškinimą, pagal kurį buvo visiškai atskirta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatyta situacija, kai eksportuotojas neparduoda produkto, dėl kurio atliekamas tyrimas vidaus rinkoje, nuo to paties reglamento 2 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos situacijos, kai įprastomis prekybos sąlygomis nevykdoma jokių pardavimo sandorių arba jų vykdoma nepakankamai. Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, kai apskaičiavo *Artone* normaliąją vertę.

67 Toks aiškinimas prieštarauja pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antros pastraipos formuluotei, kurioje įvairiose kalbinėse versijose numatyta, kad normalioji vertė „gali“ būti nustatoma taikant toje pastraipoje aprašytą metodą. Šioje nuostatoje numatyta ne pareiga, o teisė. ETPA nuomone, tokį aiškinimą patvirtina šios nuostatos genezė.

68 Bendrojo Teismo pateiktas pagrindinio reglamento 2 straipsnio aiškinimas neatitinka susitarimo dėl antidempingo 2.2 straipsnio, kuriame numatyta, kad pardavimo sandorių vidaus rinkoje nebuvimas gali lemti tik du metodus, leidžiančius nustatyti normaliąją vertę: nustatymas remiantis gamybos sąnaudomis (šiuo atveju šio metodo laikosi Komisija) arba tipinės eksporto į atitinkamą trečiąją šalį kainos taikymas.

69 Komisijos nuomone, Bendrojo Teismo aiškinimas prieštarauja individualiam antidempingo muito pobūdžiui, išplaukiančiam, be kita ko, iš pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies antros pastraipos, kuria siekiama paskatinti nustatant normaliąją vertę teikti pirmenybę pačių eksportuotojų, o ne kitų gamintojų duomenims.

70 Komisija mano, kad Bendrojo Teismo pateiktu aiškinimu ribojama tiriamos bendrovės procesinių teisių apsauga. Ši įmonė atsidurtų nepalankioje padėtyje, kai už tyrimą atsakinga institucija, apskaičiuodama normaliąją vertę, naudotų kito eksportuojančio gamintojo duomenis. Tokiu atveju ši įmonė galėtų susipažinti tik su jos konkurento pateiktų duomenų nekonfidencialia versija.

71 Komisijos nuomone, Bendrojo Teismo aiškinimas dirbtinai atskyrė situaciją, kurioje nebuvo jokio pardavimo, ir situaciją, kai įprastomis prekybos sąlygomis nebuvo įvykdyta jokio pardavimo. Vis dėlto šios situacijos iš dalies sutampa. ETPA pabrėžia, kad nėra teisinio skirtumo tarp situacijos, kuriai būdingas pardavimo sandorių nebuvimas, ir situacijos, kai nepakanka pardavimo sandorių eksportuojančioje valstybėje.

72 Komisija mano, kad 2014 m. spalio 1 d. Sprendimas *Taryba / Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), kuriuo Bendrasis Teismas rėmėsi skundžiamo sprendimo 152 punkte, nagrinėjamam atvejui neturi reikšmės, nes šis sprendimas susijęs tik su sąvokos „pardavimas įprastomis prekybos sąlygomis“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, apibrėžimu.

73 ETPA mano, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta kitokia situacija, nei nurodyta antroje pastraipoje. Vadinasi, šios nuostatos pirmos pastraipos aiškinimas, pateiktas 2014 m. spalio 1 d. Sprendime *Taryba / Alumina* (C-393/13 P,

EU:C:2014:2245), negali būti taikomas tos pačios nuostatos antrai pastraipai. ETPA priduria, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 157 punkte, skirtumai tarp *Hansol* ir *Artone* dėl sąnaudų struktūros ir pardavimo kainų nėra priežastis, dėl kurios Komisija nenustatė *Artone* normaliosios vertės, remdamasi jos kainomis. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį Komisija nustatė, kad dviejų *Artone* produktų pardavimo apimtys nebuvo tipiškos, todėl ji rėmėsi šio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje nustatytu metodu ir savo sprendimą naudoti gamybos sąnaudas, o ne kitų pardavėjų ar gamintojų kainas, grindė tuo, kad *Artone* ir *Hansol* skyrėsi pardavimo struktūros ir kainos. Šio skirtumo pakanka šiam sprendimui pagrįsti.

74 *Hansol* mano, kad egzistuoja pagrindinio reglamento 2 straipsnyje nurodytų normaliosios vertės nustatymo metodų hierarchija. Iš skirtingų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies suskirstymo į kelias pastraipas matyti, kad normalioji vertė turi būti iš esmės pagrįsta vidaus kainomis. Vis dėlto tai, kad pagal šį suskirstymą pirmenybė turi būti teikiama eksportuojančio gamintojo vidaus kainoms, o ne kitų pardavėjų ar gamintojų vidaus kainoms nustatant normaliąją vertę, nereiškia, kad reikia teikti pirmenybę apskaičiuotai normaliajai vertei, palyginti su normaliąja verte, pagrįsta vidaus kainomis. Toks aiškinimas prieštarautų Teisingumo Teismo vertinimui 2014 m. spalio 1 d. Sprendime *Taryba / Alumina* (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktas), pagal kurį normaliosios vertės nustatymas remiantis kaina yra taisyklė, o normaliosios vertės apskaičiavimas yra išimtis.

75 Be to, *Hansol* mano, kad Komisijos argumentai prieštarauja jos ankstesnei praktikai ir kad nei susitarimas dėl antidempingo, kuriame nėra nuostatos, panašios į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, nei suinteresuotųjų šalių procesinių teisių apsauga neprieštarauja Bendrojo Teismo pateiktam pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimui.

Teisingumo Teismo vertinimas

76 Produkto normaliosios vertės nustatymas yra vienas iš esminių žingsnių konstatuojant galimo dempingo egzistavimą (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 19 punktas ir 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktas).

77 Siekiant nustatyti normaliąją vertę pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad ji paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje. Šios nuostatos antroje pastraipoje patikslinama, kad jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

78 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas bendrasis principas, kad normalioji vertė paprastai nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančiose valstybėse (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 19 punktas).

79 Šis bendrasis principas pirmiausia taikomas nustatant normaliąją vertę. Kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 148 punkte, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos teksto ir struktūros matyti, kad nustatant normaliąją vertę iš principo pirmiausia reikia atsižvelgti į įprastomis prekybos sąlygomis realiai mokėtą ar mokėtiną kainą (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo

Taryba / Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje patikslinama, kad šis bendrasis principas taikomas, kai netenkinamos šios nuostatos pirmos pastraipos sąlygos, todėl ji taip pat turi būti aiškinama kaip taikoma pirmiausia renkantis normaliosios vertės nustatymo metodus.

80 Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyto bendrojo principo galima netaikyti tik tais atvejais, kai panašus produktas nėra parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis ir jo parduodama nepakankamai, arba jei dėl ypatingų rinkos aplinkybių tokio pardavimo negalima tinkamai palyginti, apskaičiuojant normaliąją vertę remiantis gamybos sąnaudomis kilmės šalyje, pridėjus pagrįstas išlaidas ir pelno maržą, arba remiantis tipinėmis eksporto kainomis (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

81 Taigi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmoje ir antroje pastraipose ir 2 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtinta jose nurodytų normaliosios vertės nustatymo metodų hierarchija. Priešingai, nei teigia Komisija, situacijos, kurioms taikomas kiekvienas iš šių metodų, nesutampa.

82 Toks aiškinimas neprieštarauja pareigai aiškinti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 3 dalis taip, kad jos atitiktų susitarimo dėl antidempingo 2.2 straipsnį. Sąjungos sudarytų tarptautinių susitarimų viršenybė prieš antrinės teisės Sąjungos tekstus reikalauja, kad pastarieji būtų aiškinami laikantis šių susitarimų (2022 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija / Hubei Xinyegang Special*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 31 punktas ir nurodyta jurisprudencija). Vis dėlto, kaip savo išvados 108 punkte pažymėjo generalinis advokatas, susitarime dėl antidempingo nėra nuostatos, panašios į pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalį, kuri nesusijusi su susitarime dėl antidempingo 2.2 straipsnyje nurodyta aplinkybe dėl pardavimų nebuvimo.

83 Be to, priešingai, nei teigia Komisija, šio sprendimo 78–81 punktuose pateiktas aiškinimas nepažeidžia eksportuotojų procesinių teisių. Iš tiesų, jei normalioji vertė nustatoma remiantis kitų eksportuotojų ar gamintojų kainomis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, šias teises galima užtikrinti nekonfidencialiomis šių kitų eksportuotojų ar gamintojų duomenų santraukomis.

84 Galiausiai, kalbant apie ETPA prieštaravimą dėl ginčijamo sprendimo 157 punkto, reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 79 ir 80 punktų, nuo normaliosios vertės nustatymo metodų, paremtų panašaus produkto pardavimo eksportuojančios šalies vidaus rinkoje kaina, taikymo galima nukrypti tik tais atvejais, kai įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas, kai jo parduodama nepakankamai arba kai dėl ypatingos rinkos padėties tokio pardavimo negalima tinkamai palyginti. Tik tokiais atvejais pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis leidžia arba apskaičiuoti normaliąją vertę pagal gamybos sąnaudas kilmės šalyje, arba ją nustatyti remiantis eksporto kaina. Vadinasi, Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai skundžiamo sprendimo 157 punkte nusprendė, kad *Artone* ir *Hansol* sąnaudų struktūros ir pardavimo kainų skirtumai nėra nukrypimo nuo normaliosios vertės nustatymo atsižvelgiant į realias kainas eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje metodo dalis.

85 Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 152–158 punktuose iš esmės nusprendė, kad iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies matyti, jog kai eksportuotojas neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė nustatoma remiantis kitų

pardavėjų ar gamintojų kainomis, o ne atitinkamos bendrovės gamybos sąnaudomis, ir kad Komisija pažeidė šį straipsnį, apskaičiuodama normaliąją vertę *Artone* nagrinėjamo produkto rūšims.

86 Taigi antrasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

87 Komisija, palaikoma ETPA, teigia, kad skundžiamo sprendimo 196–205 ir 208–213 punktuose pateiktuose motyvuose padaryta teisės klaida. Bendrasis Teismas nusprendė, kad apskaičiuodama žalos skirtumą Komisija privalėjo apskaičiuoti sumažintų kainų skirtumą susijusioms bendrovėms perparduodant didelius ritinius, remdamasi pardavimo kainomis, dėl kurių susitarė *Schades* ir nesusiję klientai, o ne, kaip ji padarė, kai pagal analogiją taikė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį ir sumažino faktines pardavimo kainas iki CIF kainos Sąjungos pasienyje. Vis dėlto, nesant sumažintų kainų skirtumo apskaičiavimo apibrėžties ir metodo, Komisija mano, kad šis skaičiavimas priklauso jos didelei diskrecijai. Be to, jos apskaičiavimas pateisinamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalimi, pagal kurią didelis kainų mažinimas turi būti nagrinėjamas „importo dempingo kaina“ lygmeniu, o ne paskesnio jų perpardavimo Sąjungos rinkoje kainų lygmeniu. Bendrasis Teismas nepagrįstai rėmėsi vertinimu pagal konkurencijos, o ne prekybos politikos teisę ir nepagrįstai bei diskriminaciniu būdu nustatė atskirą eksporto kainą dempingo dydžiui apskaičiuoti, palyginti su ta, kuri buvo naudojama žalai apskaičiuoti.

88 *Hansol* mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad ginčijamame reglamente apskaičiuodama sumažintų kainų skirtumą Komisija naudojo klaidingą metodą.

89 Pirma, *Hansol* teigia, kad pagal analogiją taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį akivaizdžiai pažeidžiama šio reglamento 3 straipsnio 1 dalis, nes šiomis nuostatomis siekiama skirtingų tikslų.

90 Antra, *Hansol* nurodo, kad iš PPO ir Komisijos praktikos matyti, jog nagrinėjant, ar kainos labai sumažintos, reikia lyginti ne kainas su „importo dempingo kaina“, o to paties prekybos lygio kainas, kurios nustatomos pagal pirkėjų tipą. Taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį sumažintų kainų skirtumo apskaičiavimas nagrinėjamu atveju prilygtų kainų, kurių neįmanoma palyginti, palyginimui, nes jos neapimtų tų pačių kainos sudedamųjų dalių. Taikant šią pagrindinio reglamento nuostatą, koregavimai būtų atliekami aukštesniu platinimo grandinės lygiu nei pardavimas Sąjungoje.

91 Trečia, *Hansol* mano, kad dempingo apskaičiavimo metodai nėra panašūs į žalos apskaičiavimo metodus, ir Komisija tai pripažino ankstesnėje savo praktikoje. Be to, tokia praktika, taip pat 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimas *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba ir Komisija* (T-107/08, EU:T:2011:704, 63 punktas) ir 2019 m. balandžio 10 d. Sprendimas *Jindal Saw ir Jindal Saw Italia / Komisija* (T-301/16, EU:T:2019:234, 187 punktas) paneigia argumentą, kad importo dempingo kainomis sukeltas poveikis kainoms turėtų būti vertinamas būtent Sąjungos pasienio lygmeniu. *Hansol* teigimu, kainos turi būti lyginamos ne Sąjungos pasienyje, o pardavimo pirmajam nepriklausomam pirkėjui lygiu, nes būtent tokiu lygiu vyksta konkurencija Sąjungoje.

92 Ketvirta, *Hansol* teigia, kad Sąjungoje per susijusius subjektus vykdomi pardavimai ir pardavimai tiesiogiai nepriklausomiems klientams priskirtini prie dviejų skirtingų situacijų, kurias Komisija vertino vienodai, ir taip pažeidė vienodo požiūrio principą.

93 *Hansol* mano, kad Komisijos prieštaravimai dėl skundžiamo sprendimo 204 punkto yra nepriimtini, nes susiję su faktinėmis aplinkybėmis.

Teisingumo Teismo vertinimas

94 Pagal pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį tam, kad produktui dempingo kaina būtų galima taikyti antidempingo muitą, svarbu, kad jį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.

95 Siekiant nustatyti šią žalą, šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad reikia objektyviai ištirti importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir jų poveikį Sąjungos pramonei. Dėl importo poveikio kainoms minėto reglamento 3 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad bus nagrinėjama, ar šio importo kaina kur kas mažesnė, palyginti su Sąjungos pramonės panašaus produkto kainomis.

96 Svarbu pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 196–205 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nustatydama žalą, padarytą susijusiam perdirbėjui perpardavus nagrinėjamą produktą, ne pagal nagrinėjamo produkto kainą, kai *Schades* jį perpardavė savo pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, o pagal apskaičiuotą CIF kainą Sąjungos pasienyje, kaip tai buvo padaryta apskaičiuojant žalą, padarytą *Schades* parduodant į mažus ritinius perdirbtą nagrinėjamą produktą toje pačioje rinkoje.

97 Skundžiamo sprendimo 199 punkte remdamasis 2011 m. lapkričio 30 d. Sprendimu *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba ir Komisija* (T-107/08, EU:T:2011:704) Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad nustatant žalą ir atskaitos tašką, į kurį atsižvelgiant reikia apskaičiuoti *Hansol* produktų kainas, kurios turi būti lyginamos su Sąjungos pramonės kainomis, būtent įmonės ir jos klientų sutartos kainos, o ne tarpiniame etape nustatytos kainos galėjo lemti šių klientų sprendimą įsigyti tos įmonės, o ne Sąjungos pramonės produktą. Perpardavimo atveju Bendrasis Teismas nusprendė, kad pats nagrinėjamas produktas konkuruoja su panašiu Sąjungos pramonės produktu ir daro šiai pramonei žalą. Tuo remdamasis skundžiamo sprendimo 201 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, kalbant apie *Schades* nagrinėjamo produkto perpardavimą, „atskaitos taškas“ buvo ne Sąjungos pasienio lygmuo, o šio susijusio perdirbėjo nepriklausomų klientų lygmuo. Skundžiamo sprendimo 203 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija padarė klaidą, kai nustatydama šių perpardavimų nepriklausomiems klientams žalą atsižvelgė į eksporto kainą, iš kurios atimtos PABI ir pelno marža.

98 Siekiant įvertinti, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą atlikdamas šiuos vertinimus, reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 58 punkto, prekybos apsaugos priemonių srityje Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją, todėl tokio vertinimo teisminė kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, ar nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais.

99 Kadangi sumažintų kainų vertinimas, kuriam pagrindiniame reglamente nenustatyta jokio konkretaus metodo, yra ekonomiškai sudėtingas klausimas, Komisija šiuo klausimu turi didelę diskreciją. Darytina išvada, kad pagal šio sprendimo 58 punkte nurodytą jurisprudenciją

pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje numatyto kainų apskaičiavimo metodas nagrinėjant sumažintas kainas pagal analogiją gali būti taikomas, jeigu šis metodas patenka į pagrindiniame reglamente numatytą teisinį pagrindą ir nelemia akivaizdžiai klaidingo rezultato.

100 Šiuo klausimu reikia atsižvelgti į du konkrečius reikalavimus, nustatytus pagrindiniame reglamente apskaičiuojant egzistuojančias sumažintas kainas.

101 Pirma, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad šis skaičiavimas būtų atliekamas objektyviai nagrinėjant importo poveikį kainoms. Šis reikalavimas savaime reiškia, kad kainų palyginimas turi būti atliekamas tame pačiame atitinkamų produktų pardavimo etape. Iš tiesų tik taikant šią sąlygą, pirma, galima tinkamai atsižvelgti į faktinį importo poveikį panašaus Sąjungos pramonės produkto kainoms, antra, galima laikyti, kad nagrinėjamojo produkto ir panašaus Sąjungos pramonės produkto pardavimas turi tą patį „atskaitos tašką“, trečia, apskaičiuojant sumažintas kainas objektyviai galima atsižvelgti į nagrinėjamo produkto pardavimo pirmiems nepriklausomiems pirkėjams kainas ir, ketvirta, gali būti svarbus kainų palyginimas lygmeniu, kur vyksta konkurencija Sąjungoje.

102 Iš siejamų pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies matyti, kad žala turi būti įvertinta, kai produktas dempingo kaina „išleidžiamas į laisvą apyvartą Sąjungoje“. Vadinasi, sumažintos kainos iš esmės turi būti apskaičiuojamos importo dempingo kaina lygmeniu.

103 Nagrinėjamu atveju iš Bendrojo Teismo išvadų matyti, kad Komisija vertino nagrinėjamo produkto sumažintas kainas, lygindama Europos gamintojų, prekiaujančių lygiaverčiais produktais nagrinėjamam produktui, taikomą gamintojo kainą su nagrinėjamo produkto CIF kaina Sąjungos pasienyje. Ši kaina atitinka kainą, kuria jis buvo išleistas į laisvą apyvartą Sąjungoje, t. y. importo kainą iš karto po šio produkto muitinio įforminimo Sąjungos pasienyje. Taigi Komisija palygino Europos gamintojo ir importuotojo kainas pradiniame aptariamo produkto pardavimo etape.

104 Kaip teisingai teigia Komisija, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad šiuose argumentuose padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies reikalavimus jo tikslas buvo užtikrinti, kad kainos būtų objektyviai lyginamos tuo pačiu prekybos lygmeniu, o produkto dempingo atveju – importo lygmeniu.

105 Konkrečiai kalbant, siekdama užtikrinti objektyvų kainų palyginimą nagrinėjamo produkto išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje lygmeniu, Komisija galėjo nustatyti šią CIF kainą prie Sąjungos sienos, atimdama PABI ir pelno maržą iš *Schades* nagrinėjamo produkto perpardavimo nepriklausomiems klientams kainos. Iš tiesų toks pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies taikymas pagal analogiją patenka į Komisijos turimą didelę diskreciją įgyvendinti šio reglamento 3 straipsnio 2 dalį, todėl savaime negalėjo būti laikoma, kad padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

106 Be to, priešingai, nei skundžiamo sprendimo 201 punkte iš esmės nusprendė Bendrasis Teismas, atsižvelgimas į susijusio perdirbėjo pirmojo perpardavimo nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje kainą neatitinka lygiaverčio Sąjungos pramonės produkto pardavimo gamintojo kaina etapo, o atitinka vėlesnį šio produkto prekybos etapą. Iš tiesų susijusio perdirbėjo pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina yra ne importo, o perpardavimo kaina.

107 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 203 punkte nusprendė, jog apskaičiuodama žalą Komisija klaidingai nusprendė atskaityti PABI ir pelno maržą iš *Schades* nagrinėjamo produkto perpardavimo nepriklausomiems klientams kainos, kad nustatytų šio produkto eksporto kainas.

108 Skundžiamo sprendimo 204 punkte Bendrojo Teismo pateiktas tariamos Komisijos klaidos poveikio ginčijamame reglamente nustatyto sumažintų kainų lygio pagrįstumui vertinimas taip pat yra klaidingas; nereikia spręsti, ar šis vertinimas yra fakto vertinimas, kurio Komisija negalėjo pateikti savo apeliaciniame skunde.

109 Darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 205 punkte Bendrasis Teismas klaidingai pritarė pirmojoje instancijoje pateikto penktojo pagrindo antrai daliai.

110 Reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 208–212 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, jog ginčijamame reglamente Komisijos taikytas apskaičiuotas 9,4 % sumažintų kainų skirtumas taip pat buvo grindžiamas apskaičiuojant dempingą padaryta pardavimo sandorių lyginamojo svorio klaida. Kadangi negalima atmesti galimybės, kad šios klaidos turi įtakos Komisijos išvadai dėl sumažintų kainų analizės ir Sąjungos pramonės patirtos žalos nagrinėjimui, Bendrasis Teismas taip pat pritarė pirmojoje instancijoje pateikto penktojo pagrindo trečiai daliai.

111 Kaip matyti iš šio sprendimo 47–65 punktų, Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Komisija padarė klaidą, kuri turėjo įtakos pardavimo sandorių lyginamojo svorio patikimumui apskaičiuojant dempingą. Be to, neginčijama, kad apskaičiuojant sumažintas kainas buvo remiamasi tuo pačiu lyginamuoju svoriu. Taigi pardavimo sandorių lyginamojo svorio apskaičiavimo klaida kelia abejonių dėl Komisijos ginčijamame reglamente nustatyto sumažintų kainų skirtumo vertinimo patikimumo.

112 Iš to matyti, kad, nepaisant to, jog, kaip matyti iš šio sprendimo 98–107 punktų, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nepritarė Komisijos apskaičiavimo metodui nustatant žalą, padarytą dėl susijusio perdirbėjo nagrinėjamo produkto perpardavimo, Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai manyti, kad negalima atmesti galimybės, jog klaida, kurią padarė Komisija, apskaičiuodama pardavimo sandorių lyginamąjį svorį, turėjo įtakos importo dempingo kainai analizei ir tyrimui dėl panašaus produktų poveikio. Vadinasi, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 212 punkte galėjo pritarti pirmojoje instancijoje pateikto penktojo pagrindo trečiai daliai. Trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nereikšmingas.

113 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, skundžiamo sprendimo 213 punkte Bendrasis Teismas galėjo nuspręsti panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su *Hansol*.

114 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

115 Grįsdama priešpriešinį apeliacinį skundą ETPA nurodo du pagrindus, susijusius atitinkamai su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies pažeidimu ir to paties reglamento 18 straipsnio pažeidimu Bendrajam Teismui vertinant nagrinėjamų produktų pardavimo nepriklausomiems klientams sandorių ir jų pardavimo susijusiems perdirbėjams, siekiant juos perdirbti į mažus ritinius, sandorių lyginamąjį svorį.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

116 ETPA mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 84–87, 92 ir 100–106 punktuose nusprendė, kad Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį, nes dempingo skirtumą apskaičiavo remdamasi lyginamuoju svoriu, neatsižvelgdama į tai, kad didžioji dalis pardavimo susijusiems perdirbėjams sandorių, į kuriuos atsižvelgė Komisija, buvo skirti perparduoti nagrinėjamą produktą, o ne jį perdirbti.

117 Pirmiausia ETPA mano, kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį, nes šioje nuostatoje nėra nei reikalavimo, nei tikslaus lyginamojo svorio apskaičiavimo metodo. Skundžiamame sprendime tik nurodomas šios nuostatos pažeidimas, nenurodant konkrečių elementų ar reikalavimų, kuriuos Komisija pažeidė.

118 ETPA taip pat mano, kad Bendrojo Teismo vertinime padaryta teisės klaida, nes pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje nereikalaujama apskaičiuojant lyginamąjį svorį taikyti eksporto kainų nustatymo metodo.

119 ETPA mano, kad *Schades* duomenys buvo reprezentatyvūs tik apskaičiuojant eksporto susijusiems perdirbėjams kainą, bet ne apskaičiuojant susijusių perdirbėjų, kurie nebendradarbiavo, pardavimo sandorių kiekį, kurio nebuvo galima patikrinti. Pagrindinis reglamentas neįpareigoja Komisijos apskaičiuoti šių kiekių lyginamajam svoriui nustatyti. Bendrasis Teismas negalėjo nuspręsti, kad šie kiekiai tiksliai atspindėjo susijusių perdirbėjų pardavimo sandorių apimtį.

120 Bendrojo Teismo vertinimas, kad Komisijos skaičiavimai neatspindi viso vykdomo dempingo masto ir kad jei toks pat procentinis dydis, kaip *Schades* atveju taikytas neperdirbtų didelių ritinių pardavimui, būtų taikytas kitų trijų susijusių perdirbėjų pardavimo sandoriams, būtų visiškai atspindėtas antidempingo mastas, neturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo.

121 Dėl faktinio pagrindo nebuvimo ETPA teigia: kadangi nebuvo jokios informacijos apie du susijusius perdirbėjus, kurie nebendradarbiavo, o su trečiuoju perdirbėju susijusi informacija nebuvo patikrinta, Bendrasis Teismas negalėjo žinoti, ką tiksliai atspindėjo šių susijusių perdirbėjų pardavimo sandorių apimtis. Be to, jei *Schades* didelių ritinių pardavimo nepriklausomiems klientams sandoriai, kurių kiekis buvo didžiausias, būtų naudojami susijusiems perdirbėjams, dempingo skirtumas būtų sumažintas dirbtinai padidinant didelių ritinių pardavimo nepriklausomiems klientams dalį.

122 Dėl teisinio pagrindo nebuvimo ETPA mano, kad nei iš jurisprudencijos, nei iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies formuluotės negalima suprasti, kad, nesant patikrintos informacijos, dempingo skirtumas, grindžiamas apytiksliais lyginamaisiais svoriais, negalėtų atspindėti realaus dempingo masto.

123 *Hansol* mano, kad priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

124 Skundžiamo sprendimo 74 ir 75 punktuose Bendrasis Teismas teisingai priminė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje numatyti du metodai, kuriais remiantis nustatomas dempingo skirtumas tyrimo laikotarpiu, t. y. pirma, vadinamasis simetrinis metodas, pagrįstas arba normaliosios vertės lyginamojo svorio palyginimu su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainų lyginamuoju svoriu, arba kiekvieno sandorio individualios normaliosios kainos palyginimu su individualia eksporto kaina, ir, antra, vadinamasis asimetrinis metodas, kuris grindžiamas individualių normaliųjų verčių palyginimu su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Sąjungą kainomis.

125 Nors šioje nuostatoje nenumatytas metodas apskaičiuoti, pirma, nagrinėjamo produkto tiesioginio ir netiesioginio pardavimo nepriklausomiems klientams ir, antra, pardavimo susijusiems perdirbėjams siekiant jį perdirbti į mažus ritinius, lyginamąjį svorį, iš šios nuostatos tikslo matyti, kad, neatsižvelgiant į Komisijos pasirinktą metodą ir būdą, kuriuo ji teisingai taiko šį metodą, šis metodas turi sudaryti galimybes teisingai atspindėti realų taikomo antidempingo mastą (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54 punktą).

126 Kaip matyti iš šio sprendimo 57–65 punktų, skundžiamo sprendimo 84–87 punktuose Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad taikant simetrinį metodą, kurį Komisija pasirinko šioje byloje, jai nepavyko patikimai atspindėti realaus taikomo dempingo masto.

127 Taigi, priešingai, nei tvirtina ETPA, Bendrasis Teismas aiškiai nurodė, kokį pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies reikalavimą Komisija pažeidė ginčijamame reglamente, t. y. reikalavimą, atitinkantį šios nuostatos tikslą užtikrinti, kad taikomas metodas atspindėtų realų taikomo dempingo mastą.

128 Vadinasi, pagrindinį priekaištą, pateiktą priešpriešinio apeliacinio skundo pirmajame pagrinde, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

129 Dėl papildomo priekaišto, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalis neįpareigoja Komisijos apskaičiuojant lyginamąjį svorį taikyti eksporto kainai apskaičiuoti naudotą metodą, reikia konstatuoti, kad šis priekaištas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.

130 Iš tikrųjų iš skundžiamo sprendimo 83–87 punktų negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog apskaičiuodama dempingo skirtumų lyginamąjį svorį Komisija turėjo remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisijos nagrinėjamo produkto pardavimo nepriklausomiems klientams sandoriams ir pardavimo susijusiems perdirbėjams sandoriams taikyto antidempingo skirtumo lyginamasis svoris neatspindi realaus *Hansol* taikomo dempingo masto, kaip to reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalį.

131 Kiek ETPA ginčija skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktuose pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą, kad apskaičiuodama *Hansol* pardavimo kitiems trims susijusiems perdirbėjams sandorių dempingo skirtumą Komisija nusprendė panaudoti *Schades* duomenis (ir neatsižvelgti į su *Schades Nordic* susijusius duomenis), reikia konstatuoti, kad šiais argumentais ginčijamas faktinių aplinkybių vertinimas.

132 Iš SESV 256 straipsnio ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad tik Bendrasis Teismas turi kompetenciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo konstatuotų aplinkybių neatitiktis tikrovei matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos, ir, antra, įvertinti šias faktines aplinkybes. Darytina išvada, kad jeigu įrodymai, kuriais Bendrasis Teismas grindė šias faktines aplinkybes, buvo gauti teisėtai, paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų įrodinėjimo pareigos paskirstymui ir įrodymų tyrimui, tik Bendrasis Teismas gali nustatyti jam pateiktos medžiagos vertę. Taigi šis vertinimas, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejį, savaime nėra teisės klausimas, kurį gali tikrinti Teisingumo Teismas (2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Photo USA Electronic Graphic / Taryba*, C-31/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:390, 50 ir 51 punktai ir nurodyta jurisprudencija).

133 Kadangi ETPA ginčijo faktinių aplinkybių vertinimą, nenurodydama faktinių aplinkybių iškraipymo, Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos priimti sprendimo šiuo klausimu.

134 Be to, ETPA argumentas, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 86 ir 87 punktuose nusprendė, kad *Schades* pardavimo sandorių apimčių panaudojimas kitų trijų susijusių perdirbėjų pardavimams tiksliau atspindi *Hansol* taikytą dempingą, grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu. Iš tiesų minėtuose punktuose Bendrasis Teismas tik konstatavo, kad neatsižvelgdama į tai, jog iš pateiktų duomenų matyti, kad ne tik *Schades*, bet ir vienas iš kitų trijų susijusių perdirbėjų, t. y. *Schades Nordic*, perparduodavo nagrinėjamus produktus nepriklausomiems klientams, Komisija suteikė pernelyg didelį lyginamąjį svorį pardavimų susijusiems perdirbėjams, kad jie nagrinėjamą produktą perdirbtų į mažus ritinius, taip padidindama *Hansol* taikomą dempingą.

135 Galiausiai dėl ETPA nuomonės, kad nei pagal jurisprudenciją, nei pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalies formuluotę nedraudžiama manyti, kad apytiksliais lyginamaisiais svoriais pagrįstas dempingo skirtumas, nesant patikrintos informacijos, neleistų atspindėti šio dempingo masto, pakanka priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 47–65 punktų ir šio sprendimo 124 ir 125 punktų, Komisija privalėjo patikrinti *Schades Nordic* duomenis ir užtikrinti, kad jos skaičiavimai atspindėtų visą taikomą dempingą.

136 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, priešpriešinio apeliacinio skundo pirmajame pagrinde papildomai pateiktas priekaištas taip pat turi būti atmestas kaip nepagrįstas, todėl turi būti atmestas visas priešpriešinio apeliacinio skundo pirmasis pagrindas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

137 ETPA mano, kad skundžiamo sprendimo 86 ir 87 punktuose padaryta teisės klaida. Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį Komisija turėjo teisę apskaičiuoti įvairių pardavimo kanalų lyginamąjį svorį, remdamasi geriausiais turimais duomenimis. Anot ETPA, *Hansol* apie tai žinojo, nes per tyrimą Komisija jai nurodė nebendradarbiavimo pasekmes. *Hansol*, paprašiusi, kad trys susiję perdirbėjai neatsakytų į antidempingo klausimyną, turėjo žinoti, kad pardavimo apimtis bus nustatyta remiantis geriausiais turimais duomenimis.

138 Kadangi Komisija turėjo didelę diskreciją nustatyti, kas yra geriausia turima kiekvienu konkrečiu atveju informacija, ir kadangi skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nemanė, kad Komisija padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, tačiau nusprendė, kad *Schades* pardavimo duomenų panaudojimas tiksliau atspindėjo *Hansol* taikyto dempingo skirtumą, jis peržengė savo kontrolės ribas ir neteisėtai pakeitė Komisijos vertinimą savuoju.

139 *Hansol* mano, kad priešpriešinio apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra akivaizdžiai nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

140 Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį Komisija gali padaryti išvadas remdamasi turimais duomenimis, jei suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba pateikia melagingos ar klaidinančios informacijos.

141 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad atliekant antidempingo tyrimą *Hansol* paprašė, kad kiti nei *Schades* susiję perdirbėjai būtų atleisti nuo pareigos atsakyti į antidempingo klausimyną. Be to, neginčijama, kad Komisija šį prašymą patenkino, todėl ji apribojo savo prašymus pateikti informaciją apie perdirbėjus, susijusius tik su *Schades*.

142 Tokio prašymo negalima prilyginti atsisakymui bendradarbiauti, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Iš to matyti, kad, priešingai, nei tvirtina ETPA, ši nuostata šioje byloje netaikoma.

143 Tai, kad tik *Schades* atsakė į antidempingo klausimyną ir kad kiti susiję perdirbėjai į jį neatsakė, neturi įtakos Komisijos pareigai atsižvelgti į reikšmingus duomenis, su kuriais ji galėjo susipažinti per administracinę procedūrą, kad įvertintų realų taikomo dempingo mastą. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 49–51 punktuose, laikydamasi pagrindinio reglamento tikslo ir jai tenkančios rūpestingumo pareigos Komisija privalo atsižvelgti į šiuos duomenis.

144 Vadinasi, ETPA klaidingai teigia, kad Bendrasis Teismas viršijo savo kontrolės ribas ir neteisėtai pakeitė Komisijos nuomonę savąja, kai skundžiamo sprendimo 85 ir 86 punktuose nusprendė, kad Komisija pardavimo susijusiems perdirbėjams, kurie nagrinėjamą produktą perdirba į mažus ritinius, sandoriams suteikė pernelyg didelį lyginamąjį svorį ir padidino realų *Hansol* taikytą dempingą. Iš tiesų, nors Komisija žinojo, kad dalis *Schades* parduotų nagrinėjamų produktų buvo parduoti nepriklausomiems pirkėjams, taip pat tai, kad bent vienas susijęs perdirbėjas, išskyrus *Schades*, taip pat perparduodavo nagrinėjamą produktą, ji vis dėlto nusprendė, kad visi *Hansol* pardavimo trims susijusiems perdirbėjams, išskyrus *Schades*, sandoriai buvo vykdomi siekiant nagrinėjamą produktą perdirbti į mažus ritinius.

145 Iš to išplaukia, kad priešpriešinio apeliacinio skundo antrąjį pagrindą taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl visas priešpriešinis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

146 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

147 Kiek tai susiję su pagrindiniu apeliaciniu skundu, kadangi *Hansol* reikalavo priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, o ši bylą pralaimėjo, ji turi padengti su šiuo apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

148 Kadangi ETPA pralaimėjo priešpriešinį apeliacinį skundą, o *Hansol* prašė priteisti iš ETPA bylinėjimosi išlaidas, pastaroji turi padengti su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti pagrindinį ir priešpriešinį apeliacinius skundus.**

2. **Europos Komisija padengia su pagrindiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**

3. ***European Thermal Paper Association (ETPA)*** **padengia bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešiniu apeliaciniu skundu.**

Parašai.